

רע"פ 7590/20 - ח'אלדח'אלס נגד מדינת ישראל (עיריית ירושלים)

בבית המשפט העליון

רע"פ 7590/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ח'אלדח'אלס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל (עיריית ירושלים)

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי ירושלים ב-רע"פ 031281-10-20 מיום 20.10.2020 שניתנה על ידי כב' השופטת ח' מ' לומפ

בשם המבקש: עו"ד יעקב בן צבי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מ' לומפ) ברע"פ 31281-10-20 מיום 20.10.2020, בגדרה נדחתה בקשת המבקש למתן רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופטת ס' אלבו) בב"נ 9495-06-20 מיום 9.6.2020, שלא לעכב ביצוע צו הריסה מנהלי שהוצא לו.

2. ביום 12.5.2020 הוצא צו הריסה מנהלי למבנה במקרקעין המצויים בחזקת המבקש (להלן: הצו).

בקשת המבקש לביטול הצו נדחתה בהחלטתבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים מיום 9.6.2020; וערעור על החלטה זו נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזיירושלים מיום 12.7.2020.

ביום 25.8.2020 החלה המשיבה בהריסת המבנה, וזמן קצר לאחר מכן, הגישו הצדדים הודעה מוסכמת לבית המשפט לעניינים מקומיים, שלפיה המבקש יבצע את הוראות צו הריסה בכוחות עצמו עד ליום 15.9.2020.

עמוד 1

3. ביום 6.9.2020 הגיש המבקש לבית המשפט לעניינים מקומיים "בקשה בהולה לעיכוב מועד לביצוע ההריסה העצמית", כלשון הבקשה.

בו ביום, דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את הבקשה; ובקשת רשות ערעור על החלטה זו נדחתה אף היא בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 20.10.2020.

4. על החלטה אחרונה זו הגיש המבקש את הבקשה שלפניי.

בבקשתו, שב המבקש על טענתו שלפיה יש להורות על עיכוב המועד שנקבע בהודעה המוסכמת לביצוע ההריסה.

5. דין הבקשה להידחות, אף בלי להידרש לטענות המבקש לגופן.

זאת, שכן כפי שיובהר, למבקש אין כל זכות בדין להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי.

6. בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי ניתן להגיש באחד משתי הדרכים הבאות:

האחת, הגשת בקשה לפי סעיף 254 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה) לעיכוב ביצוע הצו במקביל להגשת בקשה לביטולו, או במקביל להגשת ערעור על החלטה בבקשה לביטולו;

והשנייה, הגשת בקשה לפי סעיף 254ט לחוק התכנון והבניה לעיכוב ביצוע צו שאין הליך השגה תלוי ועומד נגדו, ועל כן הוא מכונה בחוק "צו סופי". מדובר אפוא בצו שלא הוגשה בקשה לביטולו; שהוגשה בקשה לביטולו וניתן בעניינה פסק דין שעליו לא הוגש ערעור; או שהוגש ערעור, כאמור, ופסק הדין בערעור נעשה "סופי" (סעיפים 254ח ו-254ט לחוק התכנון והבניה).

7. בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה "סופי", לפי סעיף 254ט לחוק התכנון והבניה, ניתן להגיש, ככלל, פעם אחת בלבד; הערעור על החלטה בבקשה הוא ברשות; ועל החלטה בבקשה למתן רשות ערעור אין אפשרות להגיש השגה נוספת (רע"פ 2694/19 אבו ריא נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חיפה, פסקה 3 (5.6.2019)).

8. במקרה דנן, ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, שלא לבטל את הצו, נדחה; ולא הוגשה בקשה למתן רשות ערעור על כך.

על כן, במועד הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה מדובר היה ב"צו סופי" שניתן לבקש את עיכובו לפי הוראות סעיף 254ט לחוק התכנון והבניה בלבד.

משנדחתה בקשת המבקש לעיכוב ביצוע הצו, ובקשת רשות ערעור על החלטה זו נדחתה אף היא - אין למבקש כל אפשרות להשיג על ההחלטה פעם נוספת בפני בית משפט זה.

9. הטעם העומד בבסיס ההסדר הקבוע בסעיף 254ט לחוק התכנון והבניה, המגביל את אפשרות ההשגה על החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה "סופי", נעוץ בין היתר בצורך למנוע עיכובים בביצוע צווי הריסה ולייעל את הליכי האכיפה בעבירות התכנון והבניה. זאת, באופן אשר יצמצם את האפשרות להותיר על כנה בנייה בלתי חוקית ושימושים אסורים לפרקי זמן ארוכים (דברי ההסבר להצעת חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 109), התשע"ו-2016, ה"ח הממשלה 1426, 1426. ראו גם רע"פ 3778/19 בן נוב נ' מדינת ישראל (16.6.2019)).

ניסיון המבקש לשוב ולנקוט בהליכים שונים במטרה להביא לעיכוב ביצוע הצו, ללא כל מסגרת חוקית מתאימה לכך, חותר תחת תכלית זו של החוק, ואין להשלים עימו.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

למען הסר ספק, יובהר כי הצו הארעי שניתן בהחלטת בית משפט זה (השופט ד' מינץ) בבש"פ 7330/20 מיום 25.10.2020, אשר הוארך בפסק דינו מיום 3.11.2020, לעיכוב ביצוע הצו ההריסה - מבוטל.

ניתנה היום, ב' בכסלו התשפ"א (18.11.2020).

שׁוֹפֵט